

SA İKSV

LON

Yaşında

KAFA

#BİRLİKTE
GÜZEL

Görgün Taner

İstanbul Kültür Sanat Vakfı uzun senelerini geçirdiği İstiklal Caddesi'ndeki Luvr Apartmanı'ndan 2004'te satın aldığı ve 2010'da tamamlanan şu anki adıyla Nejat Eczacıbaşı Binası Şişhane'ye taşınırken büyük bir ofis binasının yanı sıra bazı işlevleri de o binada bir araya getirmeyi planlamıştı. Bunlardan bir tanesi ofis katlarının haricinde girişte daha genç ve festivallerde yer almayan müziklerin yer alacağı bir mekândı. Bu mekânın önemli özelliklerinden bir tanesi de periyodik olarak gerçekleştirilen festivallerin daha geniş disiplinlerarası uygulamayla bütün seneye yayılmasına destek olacağıydı.

Salon'un ismi o zaman Salon'un direktörü Bengi Ünsal'la karşılıklı konuşmalarımızdan çıktı ve İKSV'ye de yakıştı. Çok kısa sürede benimsendi. Temel amacı buraya gelen, Nejat Eczacıbaşı Binası'nı ziyaret edenlerin kendilerini evlerinde hissetmeleri ve böyle bir performans merkezinin de evin salonu olarak addedilmesi.

En büyük hayallerimizden biri seneler boyunca kendi etkinliklerimiz için başka mekânlar kullandıktan sonra bir gün kendi mekânımızda, bu etkinliklere kucak açabilmektir.

Salon'la bu hayali gerçekleştirdik. Kurum olarak her zaman kültür ve sanat yaşamına nasıl daha fazla katkımız olur, hangi alanlardaki eksikleri gidermek üzerine çalışmalar yapabiliriz sorularının peşinden sürekli gidiyoruz. Bu sene onuncu yılını kutlayan performans mekânı Salon da bunun en güzel örneklerinden. Salon İKSV, bugün İstanbul'da güncel müzik sahnesine yön veren bir mekân olarak çalışmalarına devam ediyor.

Bengi Ünsal

Görgün Taner beni arayıp, "Bengi buluşalım mı, sana bir şey göstereceğim," dediğinde Doublemoon plak şirketinde genel müdürlük yapıyordum. Şişhane'de, o

zamanki adıyla Deniz Palas'ta buluştuk. Henüz inşaat devam ediyordu. Beni binanın birinci katına çıkardı ve şu an seyircinin ayaklarını sarkıtarak sahneye baktığı o noktadan baktım Salon'a ilk kez. Çok heyecanlandığımı hatırlıyorum; içim içime sığmamıştı. Bir yeri betonarme halinden alıp yaratımından itibaren ona katkıda bulunmak... cisiminden ismine, rengine, logosuna, tüm karakterine şekil verebilmek... Hiç çocuk istemedim hayatımda ama işte bu, böyle bir hısti benim için. Belki de hayatımın bundan sonrasını şekillendirecek, bir dönüm noktası olacak bir maceraya işte böyle başladım.

Salon'un ilk yılı logosundan iç tasarımına ve artistik duruşuna kadar İKSV'dir. İçerik olarak tüm festivallerimizi ve çok disiplinli sanatsal yapıımızı sergilemek istediğimiz bir yıl... Markaya hakkını verme çabamdan kaynaklanan bir izleme ve görme yılı. **Salon, başlangıcında ufak bir**

kültür-sanat merkezi gibi tasarlanmıştı. Hatırlıyorum, duvarlar dahi beyazdı! Şahika Tekand'ın "Karanlık Korkusu oynanmadan bir gün önce siyaha boyamıştık." "Karanlık korkacak bu duvarlardan," diye güldüğümüzu hatırlarım Egemen'le...

İkinci yıl itibarıyla Salon'un logosunu ve mekânın tasarımını tümüyle değiştirdik. Mimarımız Cem Sırguç'la konuştuk, ne istediğimizi anlattık ve sunmak istediğimiz içeriğe, ulaşmak istediğimiz seyirciye uygun bir hâle geldi Salon. İKSV'yi koruyucu abisi, ablası gibi başının üzerine koyduk, bu şekilde zamanla, özenle büyüttük. İKSV'den güç alıp kendi yolunu çizmesine imkân tanıdık.

İçerik de yavaş yavaş rafine oldu, kendi sesini buldu. "Salon getiriyorsa iyidir ve mutlaka görmek

gerekir," dedirtmek istedik seyirciye. İlk günden itibaren hedefimiz buydu. Alışılmış isimlerin dışına çıktık çoğu zaman: Ólafur Arnalds, Nils Frahm, Ane Brun, St. Vincent, John Grant, Midlake gibi isimleri ilk kez biz getirdik Türkiye'ye. Seyircimizi ilk kez biz sorduk, "Sahnede ne görmek istiyorsunuz," diye. Radiohead'i getiremedik belki ama geleceğin Radioheadlerini sahneye çıkardığımızı inanıyorum.

Salon, benim için çok özel. Eğer bugün İngiltere'nin en büyük sanat kurumunda güncel müziği yönetiyorsam, bu İKSV ve Salon sayesinde. O yüzden hiç ayrılmış gibi hissetmiyorum. İlk altı senesine katkıda bulunduğum bu mekânın 10. yılında çok daha kuvvetli bir noktaya gelmiş olması beni gururlandırıyor ve çok mutlu ediyor. İyi ki doğdun, iyi ki varsın Salon.

Dönüp baktığımda "benim Salon hikayem 2009 yazında başlamış aslında" diyorum kendime artık. Ben daha kariyerimin başında yeni işe başlamışken, çalıştığım kurumun bünyesinde yer alan Doublemoon'un genel müdürünün veda e-maili önüme düşmüştü. Çok uzaktan tanıyordum ama ismini çok iyi biliyordum: Bengi Ünsal. Sonradan duydum ki İKSV yeni bir mekân açıyor ve Bengi oranın direktörü olacak. Kısa sürede hem Salon'un gedikli ve programının hayranı hem de Bengi'yi daha yakından tanıdım. Sadece dört sene sonra yine bir yaz günü, bir kahve eşliğinde yaptığımız yarım saatlik bir sohbetin ardından da 1 Temmuz 2013 günü hem Salon hem İKSV ekibinin resmi üyesi oldum.

Ardından geçen 6,5 seneyi nasıl özetlersem dediğinde ise diyebileceğim tek şey, **en zor zamanlarımda bile en güzel anılarımla biriktirdiğim yer oldu Salon. Bana altına imza atmaktan gurur duyduğum işleri yapabileme şansı verdi.** Otobiyografi yazacak olsam bölüm başlıklarının çoğu Battles, King Krule, Khruangbin, King Gizzard & The Lizard Wizard, Angel Olsen, Mac DeMarco gibi konser isimleri olur. Çoğu zaman Salon'u ev, evi otel yaptım ama tüm o yorgunluğun ardından konser sonrası hem Salon hem sanatçı ekibi Sakip Abi'nin getirdiği çiğ köftelere beraber yumulurken hep "değdi" dedim. Arkadaşlarıma buluşma mekânı önerim hep Salon'un arka sokağı oldu. Bir o kadar daha güzel arkadaşlığım o sokakta, Salon'un ve Nejat Eczacıbaşı Binası'nın içinde başladı.

Salon bugün İstanbul'un en önemli güncel müzik mekanlarından biriyse bunun iki ana sebebi var bence. Birincisi ilk günden beri bizi yalnız bırakmayan, şehrin hatta ülkenin en zor günlerinde bile yanımızda olan seyircimiz. Bir diğeri de arkasındaki ekip ve bu ekibin işine olan sevgisi ve bağlılığıdır. Bengi'nin direktörlüğünde başlayan bu macerada başta 5 sene yan yana çalıştığım Egemen Eti olmak üzere Aslıhan Tuna, Ürün Eren gibi Salon mezuunu isimlerin, hala omuz omuza çalıştığım Ufuk Şakar, Sakip Saraçoğlu, Sinan Özçelik, Efe Sümer gibi Salon demirbaşlarının emekleri çok büyük. Bir de başta Genel Müdürümüz Görgün Taner olmak üzere her

Deniz Kuzuoğlu

zaman arkamızda olan ve bize destek veren İKSV kurumsal departmanlarının tüm çalışanları aslında bu işin en önemli kahramanları. Bu insanlarla yolum keşiştiği ve birlikte çalışma imkanı bulduğum için çok şanslıyım.

Salon ekibi olarak son 10 senedir Şişhane'yi iyi müziğin, keşfin ve ilklerin adresi yaptık. Yetmedi, "Bize her yer Salon" dedik, "Gezgin Salon" olarak şehre yayıldık. Ama tüm bunları yapabilmemiz için sizin kadar hayalperest ve tutkulu bir yol arkadaşı gerekiyordu yanınızda. Bu nedenle önümüzdeki 10 senenin planını yapabiliyor olmamızda ve Gezgin Salon'ların büyüyerek devam etmesinde en büyük destekçimiz Birlikte Güzel'e hayallerimize ortak oldukları için çok teşekkürler.

Salon iyi ki doğmuş, iyi ki var. Birlikte nice 10 senelere.

ON YILDIR MÜZİK ONDA, HEYECAN ONDA, KEŞİF ONDA

2010

İLK KONSER

16 Ocak 2010 - THE BAD PLUS

İLK OYUN

(Şahika Tekand yazıp yönetti. Studio Oyuncuları)

21 Ocak 2010 - KARANLIK KORKUSU

İLK EDEBİYAT SÖYLEŞİSİ ETKİNLİĞİ

22 Şubat 2010 - 2010 UBOR METENGA BULUŞMALARI:
MURAT GÜLSOY, YEKTA KOPAN, AYFER TUNÇ

BİR EFSANE SALON'DA

26 & 27 Ekim 2010 - MARCUS MILLER "TUTU REVISITED"

İstanbul Kültür Sanat Vakfı, Nejatı Eczacıbaşı Binası'na taşınmasının ardından uzun süreli bir hayalini gerçekleştirdi ve yıl boyu güncel müzik keşifleri sunan performans mekânı Salon'u, 16 Ocak'taki **The Bad Plus** konseriyle açtı. Kısa süre içinde Salon, programa tiyatro oyunları ve edebiyat söyleşilerinin de eklenmesiyle bir kültür vahasına dönüştü.

2011

ÓLAFUR İLK İSTANBUL VE SALON KONSERİ

10 & 11 Şubat 2011 - ÓLAFUR ARNALDS

BRIT POP EFSANESİ SALON'DA

14 & 15 Ekim 2011 - BRETT ANDERSON

ANE BRUN İLK İSTANBUL VE SALON KONSERİ

25 Kasım 2011 - ANE BRUN

Salon'un Nordik coğrafyanın müziğine kayıtsız kalamadığı artık bir sır değil. Yalnızca Salon'un değil İstanbul'un kuzey rüzgârlarına tutulduğu yıl, **Ane Brun** ve **Ólafur Arnalds**'in ilk defa Salon'da boy gösterdiği 2011'di. O gün bugündür her ikisi de düzenli aralıklarla Salon'a uğrayarak coşkun kalabalıkları sakinleştirmekle yükümlü.

2012

DÜNYA YILDIZI OLMADAN ÖNCE SALON SAHNESİNDE

21 Şubat 2012 - ST. VINCENT

BİR EFSANE SALON'DA

22 & 23 Mayıs 2012 - SUZANNE VEGA

İLK İSTANBUL KONSERİ

19 & 20 Ekim 2012 - NILS FRAHM,
ÓLAFUR ARNALDS & AWWFTS

2013

İLK İSTANBUL KONSERİ

5 Nisan 2013 - GOGO PENGUIN

İLK İSTANBUL KONSERİ

7 Nisan 2013 - SWANS

İLK İSTANBUL KONSERİ

23 Ekim 2013 - SNARKY PUPPY

İLK İSTANBUL KONSERİ

5 & 6 Aralık 2013 - AGNES OBEL

İlkerin yılı. İstanbul çıkartmalarını 2013'te Salon'da yapanlar arasında kimler yok ki? İngiliz piyano üçlüsü **GoGo Penguin**; şişirsel, kaotik, merhametsiz punk rock'ıyla **Swans**; bugün altın albümlerinden biri olarak anılan **groundUP**'ı yayımlayıp ayağının tozuyla İstanbul'a gelen **Snarky Puppy** ve Danimarka'nın folk-caz harikası **Agnes Obel**.

2014

İLK İSTANBUL KONSERİ

10 Ekim 2014 - FUTURE ISLANDS

Bugün onların adalarında yaşıyoruz desek yanlış olmaz. **Future Islands**, İstanbul'a ilk defa Salon sahnesinden 2014'te seslendi. 2008'de ilk albümlerini yayımlayan ekip, bu yılın başında 4AD plak şirketiyle el sıkışıp **Singles**'i yayımlamış, David Letterman'daki YouTube rekortmeni performanslarıyla pop müziğin yeni eşiği olacaklarının sinyali vermişti.

21 Şubat'taki Salon konseriyle **St. Vincent**, bir dünya starı mertebesine erişmeden önce gönüllerimizin yıldızı oldu.

2012 aynı zamanda 80'lerin folk divası **Suzanne Vega**'nın Salon'da devleştiği, Ólafur Arnalds'ın bu sefer yanına Nils Frahm ve AWWFTS'yi aldığı efsane **Erased Tapes** gecesinde yaşadığı yıl olarak tarihe geçti.

Seneler sonra bile konuşulmaya devam eden **ERASED TAPES GECESİ** ve kariyerinin başındaki **Nils Frahm**.

2015

BİR EFSANE SALON'DA

17 Ocak 2015 - ARİF SAĞ (SOLO)

İLK İSTANBUL KONSERİ

12 Eylül 2015 - ANGEL OLSEN

İLK İSTANBUL KONSERİ

3 Kasım 2015 - RHYE

İLK İSTANBUL KONSERİ

16 Kasım 2015 - UNKNOWN MORTAL ORCHESTRA

İLK NATIONAL THEATRE LIVE GÖSTERİMİ

15 Kasım 2015 - Oyun Salonu: NATIONAL THEATRE İLE HAMLET

Hamlet 27 kez oynadı / Toplam 50 National Theater Live gösterimi / 5.000'e yakın seyirci

Salon, kendi coğrafyasındaki müzik dağırcığına ve enstrüman kabiliyetine hayranlığını da programında sıkça yer verdiği halk ozanlarıyla hissettirdi. Arif Sağ konseri hâlâ kulaklarda.

Aynı zamanda Salon'un beyaz perdeyi kuşandığı bu yıl Benedict Cumberbatch'li Hamlet, Londra National Theatre'dan Salon'a özel olarak ulaştıran canlı kaydıyla tam 27 kez kapalı gişe oynadı.

2016

İLK İSTANBUL KONSERİ

11 & 12 & 13 Mart 2016 - MARK ELİYAHU

İLK İSTANBUL KONSERİ

12 Kasım 2016 - KHRUANGBIN

İLK İSTANBUL KONSERİ

24 Kasım 2016 - LOCAL NATIVES

Local Natives diye iç çektiğinizi duyar gibiyiz. Üçüncü albümleri *Sunlit Youth*'u yayımlar yayımlamaz ilk İstanbul konseri için Salon'a gelen grubu bu yıl, pek çok ilk izledi. Kemeçeye iade-i itibarıyla dünya çapında tanınan Mark Eliyahu ve herkesin şaşkınlıkla fark ettiği belli belirsiz Sezen Aksu cover'ıyla 2016'nın en çok dinlenenleri arasına giren Khruangbin, ilk İstanbul konserlerini Salon'da verdi.

2017

İLK GEZGİN SALON

KIASMOS (LIVE), PANTHA DU PRINCE

@ Beykoz Kundera

10 Eylül 2017 - Gezgın Salon

Salon'un müdesiyle yer yerinden oynadı! Artık yalnızca evinde değil, İstanbul'un daha geniş sahnelerinde tek günlük festivaller yapacağını açıklayan Salon, ilk gezisine de bu yıl çıktı. Gezgın Salon konserlerinin ilki, Beykoz Kundera'da **Kiasmos (Live)** ve **Pantha Du Prince**'i ağırladı. İyi müzik keşfine bu kez aynı anda binlerce kişi çıktı.

2018

Birlikte Güzel'in Salon'a destek olmaya başladığı

İLK KONSER, 2018 sezonu açılış konseri

8 & 9 Eylül - BİRLİKTE GÜZEL: RHYE

İLK İSTANBUL KONSERİ

7 & 8 Şubat 2018 - KING KRULE

Biletleri 24 saatte biten

İLK İSTANBUL KONSERİ

13 & 14 & 15 Mart 2018 - KING GIZZARD & THE LIZARD WIZARD 23 & 24 Kasım 2018 ve 26 & 27 & 28 Nisan 2019 ALTIN GÜN

Salon 2018 sezonuna Birlikte Güzel'in desteğiyle ve Rhye'in baştan çıkarıcı R&B ritimleriyle başladı. İlk albümünü 19 yaşındayken yayımlayan harika çocuk King Krule'la tanışmanın vakti artık gelmişti, aracı elbette Salon oldu. Baş döndürücü bir ilgiyle karşılaşan ilk konserinin biletleri 24 saat içinde tükenen King Gizzard & The Lizard Wizard, iki gece daha İstanbul'da konser vermesi, üstüne 5 Ağustos'taki Gezgın Salon için geri gelmesi sözlerle gönüllere su serpti. Gezgın Salon'un bu ikinci edisyonunda gruba Wolf Alice ve Amyl & The Sniffers eşlik etti.

İLK İSTANBUL KONSERİ

25 & 26 Mayıs 2018 - TAMINO

KING GIZZARD & THE LIZARD WIZARD - WOLF ALICE - AMYL & THE SNIFFERS

5 Ağustos 2018 - 2. Gezgın Salon

GRAMMY ADAYLIĞI YOLUNDA
SALON'DA 5 GECE

2019

BİRLİKTE GÜZEL'İN DESTEĞİYLE GEZGİN SALON BÜYÜYEREK
ŞEHRE YAYILMAYA DEVAM EDİYOR

30 Haziran 2019 Birlikte Güzel: Gezgın Salon: AGAR AGAR - 30 Kasım 2019 Birlikte Güzel: Gezgın Salon: MAC DEMARCO

Salon'daki Jacco Gardner konseri için İstanbul'a geldiğinde Türkiye'nin saykedelik mirasına hayran kalan başçı Jasper Verhulst'un Hollanda'ya döner dönmez ilk iş olarak kurduğu Altın Gün, Grammy adaylığına giden yolda Salon'da tam beş konser verdi. İki konseri Birlikte Güzel katkılarıyla gerçekleşti. Gezgın Salon'un daha geniş bir seyirci kitlesine ulaştığı ve Birlikte Güzel desteğini yanına alarak şehre yayıldığı 2019'da, pek çok başka grubun yanında Haziran'da Agar Agar ve Polynation'ı, Kasım'da ise Mac DeMarco ve Büyük Ev Ablukada'yı ağırladı.

16 Ocak 2020, Salon'un onuncu yaş günü.

#BİRLİKTE
GÜZEL

EVİMİZİN SALON'UNDA

Sizi bilmem ama ben insanların mekânlarla özdeşleştiğine; o yerin sunduklarıyla aynı paydada buluştuğunuzda işletme ruhundan çıkıp eviniz haline geldiğine inanırım.

Taksim Tünel'den aşağı kıvrılıp yürüdüğünüzde önünüzde, Şişhane'de metrodan çıktığınızda karşınızda olan bir mekân düşünün. Bu bir arkadaşınızın evi de olabilir ama onun yerine konser salonu oldu. Adının "Salon" olması ise çok oturdu. Bir anlamda İKSV'nin evinde olduğumuzu hatırlatan bir salon.

Salon, 2010'da kapısı sokağa açılan "eski usul" bir mekân olarak hayatımıza girdiğinde beklentimizi her zaman karşılayacağını biliyorduk. Mekânın direktörlüğünü ilk olarak Bengi Ünsal üstlendi ardından aynı pozisyonda Egemen Eti ve Deniz Kuzuoğlu eş başkanlık yaptı. Şimdi aynı pozisyonu Deniz tek başına yürüyor. Çok ev sahibi değiştirmede anlayacağınız.

Salon'u zaman içerisinde özgün ve özel kılan şeylere değinmeli esas. En azından benim açımdan özel kılan şeylere.

Beyoğlu dönüşürken, toplumsal olaylar yaşanırken, bazen terör korkusu illklere işlerken hatta küçük çaplı bir deprem olunca bile kapısını müzikseverlere ve sanatçılara açması liste başım. Birçok yatırım bölgeden elini eteğini çekerken ya da işletmeler başka müzik türleri özeline

yönelirken Salon, sanatçı seçkisiyle daha geniş kitlelere hitap etmeye devam etti. Elektronik müzik seveni de alternatif alt türlere bayılanları da üzmedi. Birçok yerli sanatçı yeni proje lansmanlarını yapmak için yine burayı tercih etti. Kendimizi zaman içinde bu (görece) küçük, 450 kişilik, ses ve ışık sistemi iyi, medeni bir ortamda neredeyse artık tanıdıkken arkadaş haline geldiğimiz bir kitleyle yan yana konserlerde bulduk.

Dinlemeyi sevdiğimiz müzik türü bir noktada önemini yitirdi. Yeni sezon tanıtımlarına en önde gidip bu yıl neler olacak diye ekiple birlikte heyecanlandık. O kadar ince eleyip sık dokuyarak bir sezon programı hazırlıyorlardı ki "Kötü biri gelmez zaten," dedik. Bazen bir haftada üç gün üst üste konsere gittik ki onlar kadar bizi de şaşırtan bir durumdu. Hâlâ kapıdan girdiğimden kenara bir masa atsam mı diye düşünüyorum.

En renkli işler ise "peçeteye istek"te çıktı. Mekân müdavimleri, Salonseverler ve özünde müzik olmadan yapamayanlar, hep birlikte "Keşke gelse de gül cermalini görsék, ah bi de o sesini duysak" dediğimiz isimleri karaladık. Bazen tek gece, bazen günlerce süren konserler verdi bu isimler. En sonunda Salon'a sığamayınca daha büyük mekânlarda "Gezgin Salon" ismiyle izledik sevdiğimizizi.

Akşam dışarı çıkalım deyince kesinlikle aklıma gelen iki-üç yerden biri haline geldi Salon. Zaman içinde kaybettiğimiz mekânlar, görmeyi özlediğimiz ortamlar, keşfetmeye bayıldığımız isimler bu bünyede toplandı. Bir 10 yıl sonra daha da güzel sözlerle hayatımıza kattıklarını onurlandırmak dileğiyle.

Nice 10 yıllara.

AŞKLAR GEÇER SALON KALIR

Eğer saat 22.00'ye geliyorsa önce arka sokak, Hoşcan Çıkmazı'nda buluşursun. Konser öncesi son yudumları alıp arka kapıdan Deniz Palas Apartmanı'na girersin. Tavandaki Galata Kulesi neon lambaya bir bakış atıp kapıdaki Sakip Abi'yle selamlaşırsın. Sahneyi daha iyi görebilmek için merdivenleri tırmanıp ayaklarını balkon katından sarkıtırsın. Bu defa dikkat kesildiğin sahnedeki sevdiğin grup

değil yanındakinin o müzikten hoşlanıp hoşlanmadığıdır. Aslında en güzel "date" mekânıdır Salon. **Heyecandan sözü müziğe bıraktığın yerdir. Her yıl gelen kuzeyli piyanisti farklı aşklarla izlediğin yerdir.**

Salon benim için Ólafur Arnalds'dır, Nils Frahm'dır, Khruangbin'dir. Salon gezgindir; King Gizzard ve Mac DeMarco'dur benim için. Yerli sahnenin en büyük destekçisidir. Nekropsi, Jakuzi, Hedonutopia'dır. "Salon'a geliyorsa iyidir" deyip bir sürü yeni sanatçıyı ilk defa izlediğin konser mekânıdır. Kimi zaman "Kapının önünde mutlaka tanıdık birileri vardır" diye girdiğin kalabalıktır. Bengi Ünsal'ın gaza basıp direksiyonu Deniz Kuzuoğlu'na bıraktığı yerdir Salon. Dünya müziğini ayağına getiren İstanbul'un keşif sahenesidir. O çok sevdiğin müzisyenin kulisten çıkıp plak imzalaması ihtimalidir. Dökülp cihazlara zarar verebilir diye sahne üzerinden aldığın başkasının şişesidir. Farklı farklı insanlarla gittiğin, her defasında bambaşka anılarla ayrıldığın yerdir Salon. Kapıdan çıkarken yanındaki arkadaşına "Yine en güzel konseri biz izledik" dediğin tatmin duygusudur. Geleceğin büyük sahnelerini dolduran mainstream isimlerin yıllar önce ilk İstanbul konserini verdiği yerdir. Sahnede İstanbul dinleyicisiyle ilk tanıştığı anı anlattığında "Ben de oradaydım" dediğin yerdir Salon İKSV.

UYGAR TAYLAN

İYİ Kİ VARSIN SALON!

HİKMET DEMİRKOL

Salon İKSV demek benim için müziğin hatta en çok da canlı performansın tam kalbi demek. Kendi müzik bilgimin gelişiminde Salon'un yeri o kadar büyük ki nice grupları ve yeni sesleri onun sayesinde öğrendim. Her sezon sonunda yeni sezon için #peçeteyeistek ile dileklerde bulundum. Bu dilekler gerçekten de çok ciddiye alınıyor onu da gördüm, her yeni sezon bir öncekinden daha da güçlü, dopdolu programlarla müzikseverleri mutlu etmeyi bildi Salon ekibi.

Salon'un 10 senelik mazesine bakınca ne kadar çok unutulmaz konser anım bu mekânda saklıymış bir kere daha fark ettim. Salon İKSV'yi benim için önemli bir mekân yapan bir diğer konu ise lansman konserleri olmuştur. Birçok albümün lansman konserlerinin ev sahibidir Salon. Senelik yoğun programda özellikle lansmanı yapılan albümleri her zaman bir başka merakla takip etmişimdir.

Sizin için nasıldır bu bilmiyorum ama bazı şarkıları, hatta albümleri ilk defa dinlediğim zaman ve mekân benim hafızamda hep yer eder. Mabel Matiz'in ilk üç albümüyle ilk kez Salon'daki lansman gecelerinde tanıştığım için olsa gerek, o şarkıları ne zaman duysam mutlaka ilk dinlediğim zamanki duygular geri gelir. Bu sebeple özellikle Salon'da lansmanı olan albümlerin benim için anlamı her zaman daha bir özel olmuştur.

Salon'daki unutamadığım konserler nelerdi diye düşündüğümde aklıma Ólafur Arnalds'ın biletleri ışık hızıyla biten konserleri, John Grant, The Dears, Patrick Wolf, Angel Olsen, Ane Brun, GoGo Penguin performansları geliyor. Rhye konserine bilet alırken nasıl heyecanlandığımı daha dün gibi hatırlıyorum. Benzer şekilde yine dakikalar içinde biletleri tükenen Kiasmos (Live), Khruangbin konserleri her zaman benim için bir başka olaktır.

Beş sene önce "Müzikli Kariyerler" yazı dizisi için o dönem Salon İKSV'nin direktörü Bengi Ünsal'la da görüşmüş ve çok keyifli bir söyleşi yapmıştık. **Bengi'nin Salon için hissettiği heyecanı, mekânın dört duvar halinden bugünkü haline geliş sürecini anlatırken gözünden okunuyordu. O heyecan bir müziksever olarak bende her sezon yeniden filizleniyor.**

O günden bu yana bir beş sene daha geçmiş. Ben hâlâ aynı merakla Salon'da yeni bir isim gördüğüm zaman hiç tereddüt etmeden gitmek dinlemek istiyorum. Bengi 2.5 sene önce Southbank Centre'a transfer oldu, buradaki bayrağı da Deniz Kuzuoğlu'na teslim etti. Deniz ve ekibi hiç hız kesmeden Salon'da harika işler yapmaya devam ediyorlar. Salon bu sene 10. yaşını kutlarken, araştıran, yeni müziklerle tanışmak isteyen insanlara bir yön veren çok önemli bir marka artık.

Dilerim nice 10 seneler bu misyonunu bitmeyen enerjisiyle devam ettirir, iyi ki varsın Salon!

SALON, GÜZEL ARKADAŞIM

BARİŞ AKPOLAT

Hayatım hep müzik etrafında kurulduğu gibi özel hayatım da müzik çevresinde gelişti. "Led Zeppelin'i mi daha çok seviyorsun yoksa beni mi" sorusuna hiç düşünmeden "Led Zeppelin" diye bildim mesela. Neticede beni ben yapan, hoşlanılan ya da hoşlanılmayan çoğu huyum müzik peşinde koşarken geliştirdiğim kimliği sayesinde.

Salon benim için bir mekân değil, bir nevi arkadaş gibi. Her zaman çok iyi anlaşılamamış, bazı sezonlarda kendime yakın konser bulamamış olabilirim ama her zaman onunla keyifli sohbetlerimiz oldu. 10 yılımızı verdik birbirimize, paylaşım da olmadık. Arada bir ilgi alanlarımız değişse de hiç kopmadık.

Bundan tam 10 yıl önce ilk açıldığı zamanı hatırlıyorum. Hürriyet gazetesinin Cuma, Cumartesi, Pazar ve Keyif eklerinde çalışırken tanıştık Salon'la. Cuma eki için "En İyi 10'lar" listesindeki hızlı yakaladığı başarı şaşırtmıştı. Unutamadığım konserleri izletti bana. Melissa Auf Der Maur kadar hayran olduğum bir müzisyeni izleme şansı verirken, adını konser öncesi

hiç bilmediğim şahane müzisyenlerle de tanıştirdi. İlk yıllarda izlediğim GusGus, Owen Pallett konserlerini hiç unutamam. Yıllarca "Tekrar bir kez daha sahnede izlemek ne olur" diye iç geçirdiğimiz Radical Noise'da 'stage dive' yapabilmemi de Salon'a borçluyum. Başlarda bahsettiğim şehrin kimliğinin oluşmasındaki en büyük sebeplerden biri olan kültür sanat mekânlarının başını çekiyor Salon. Ve bu görevi çok hızla içselleştirip, şehre aldıklarından fazlasını verebildi. **Artık biliyorum ki bir grup Salon'da çıkıyorsa ya çok iyidir ya da beş yıl içinde çok yükselip değeri olacaktır. Böyle grupları öngörebilmek mesai, tecrübe ve iyi koku alma yetisine sahip olmaktan geçer.**

Bengi Ünsal yönetiminde tanışmış olsam da Salon'la, koku alma yeteneğinin Bengi'den hiç de aşağı kalır yanı olmayan Deniz Kuzuoğlu'yla da yine Salon sayesinde tanıştım. Ne şans... Salon ekibinden dost diyebildiğim pek çok çalışan çıktı şimdiye kadar. Ve hatta konserlerin kapısında duran Sakip Ağabey'le pek çok arkadaşımın daha fazla selamlaşmış olabilirim. Salon'da sahne alan isimlerden ve dolayısıyla da Salon'dan çok şey öğrendim. Bu şehrin en önemli kültür, sanat ve keyif kaynaklarından biri.

İyi ki var. Nice 10 yıllara, hep birlikte.

SALON KAPISININ ÖNÜNDEN BİLDİRİYORUM!

EDA SOLMAZ

2010 yılı, Beyoğlu parlak günlerini yaşıyor. İstanbul müzik sahnesi için de bereketli dönemler. İKSV, Beyoğlu Meydanı'ndan şimdiki adıyla Nejat Eczacıbaşı Binası önceki adıyla Deniz Pals'a geçmeye hazırlanıyor. Bina anlatılırken giriş katına ise ilk kez İKSV'nin festivalleri dışında sürekli olarak müziğin sesi duyulacağı Salon'un açılacağı duyuruluyor. Salon, 10 yıl öncesinin en hareketli bölgesinde yer almaya hazırlanırken, müzik dinleyicisinin ve çevresindeki sokaklarının kaderini nasıl değiştireceğinden bir haber! O zamanlar konser mekânlarının kapıları sokağa açılıyor, kapı önünde arkadaşlarla müzik konuşuluyor ve 2010 kültür başkentliğinin her sahnede sefasını süren bir İstanbul'da yaşıyoruz.

Salon'daki ilk unutulmaz konserim açılış konseri değildi. Burasıyla bağ kurmamı sağlayan performans kesinlikle 2010 Kasım ayındaki Midlake performansıyla oluyor. Doyamadığımdan iki gün üst üste izlediğim grubun, konser sonrasında dinleyicilerle sohbet edip merch'lerinin başında biletlerimizi imzaladığı o büyüü an.

Mekân ile müzik, mekân ile izleyici... Bu iki önemli denkleme harmanlamak oldukça zordur. Salon da en başından beri bunu tutturabilen nadir yerlerden oldu.

İlk dönemlerdeki Chromatics, The Magic Numbers'ı izlemiş olmak, daha Türkiye'de bu kadar popüler değillen ilk kez Ölafur Arnalds ile Nils Frahm'ı aynı sahnede dinleme şansını yakalamak, Daughter'a canlı performans sonrası hayran olmam, Swans'la kulaklarımızı iyi anlamda acıtmak, Efterklang'le konser sonrası başka barda topluca eğlenmeye gitmek, Future Islands, Grammy almadan hemen önce Salon'da en çılgın geceyi bize sunması, Angel Olsen'i en iyi albümler listesinde yer almadan önce yine burada keşfetmek, Rhye'la sessiz ve karanlık konser deneyimini yaşamak, Battles'la sezon açılışını yapmak, Wild Beats'in dağılmadan önceki son konserini bu sahnede vermesi, King Krule'in en üretken döneminde yurda uğraması, King Gizzard & The Lizard Wizard koca orkestrasını o küçük ama bizim için büyük sahneye taşımaları... Ve ilk kez burada izlediğim onlarca lokal müzisyen... Beyoğlu belki eski günlerdeki gibi değil ama hâlâ kapısında sohbet edeceğimiz, arkadaşlarımızla bol kahkaha atıp, bağıra bağıra şarkı söylediğimiz bir sığınağımız var. Bir semti güzelleştiren de orada hâlâ var olan değerleridir ne de olsa...

Müzik zevkimizin gelişimini, dünyada tanınmadan hemen önce müzisyenleri keşfedip izlemimizi sağlayan Salon'un direktörleri ilk olarak Bengi Ünsal, sonrası Egemen Etil'e ikili olarak ardından ise tek başına yola devam eden Deniz Kuzuoğlu'nun da hakkını vermek lazım. Salon'un giriş kapısında hepimizin mutlaka bir kere fotoğrafını çektiği Sarkis'in kırmızı neon avizesinin adı olan "Göbek Bağı" ile müziğe bağliyoruz.

Nice yaşlara Salon!

NİCE 10 YILLARA

ECE ULUSUM

2012 yılıydı yanlış hatırlamıyorsam, Şişhane'de Salon diye bir yer keşfettim. Hiç düşünmeden harçlığımı John Scofield biletine yatırdım. Balkonlu loş konser alanı, kendini müziğe kapıranlar, merdivenlerde flört edenler, bardaki şişe ve bardak şingirtıları, kapı önu sigara sohbetleri... Heyecanımı bugün hatırladığımda, niçin müziğe ilişkin bir iş yapmak istediğimi anlıyorum. Yıllarca konser takibi ve röportajları yaptığım mekânda geçen yıl dijital müzik dergimiz Back on Stage'in yaş günü partisini yaptık... Yıllarca izleyici olarak kucakladığım mekânda bu

sefer biz sahnedeaydık. Hayallerin peşinden gitmenin ne anlam ifade ettiğini o zaman daha iyi idrak ettim. **Bir müzik mekânı olarak sadece müzisyenlere değil, müziği seven herkese ilham veriyor ve destek oluyorlar.**

Onlar renkli ve evrensel programlarıyla bizi beslerken bizler de Back on Stage olarak röportaj ve haber içerikleriyle mekânın hemen yanı başında heyecanla yer alıyoruz. Uzun yıllar da kulağımız ve gözümüz onlarda olacak. İyi ki varsın Salon! Nice 10 yıllara...

16.01.2010 - The Bad Plus
Mahmut Ceylan

27.10.2010 - Marcus Miller
Ali Güler

14.10.2011 - Brett Anderson
Ali Güler

22.05.2012 - Suzanne Vega
Ali Güler

23.10.2013 - Snarky Puppy
Ali Güler

FOTOĞRAFLARLA SALON

Açıldığı günden itibaren iyi ve kaliteli müziğin buluşma noktalarından olan Salon, 2020 yılında 10'uncu yaşını kutluyor. Her sezon ortalama 180 etkinlik ev sahipliği yapıyor ve açıldığından beri 375.000'i aşkın müzikseveri ağırladı. Bu on senede Marcus Miller, Mammal Hands, Gogo Penguin, Yussef Dayes, Makaya McCraven, Comet is Coming, Kamaal Williams gibi caz müziğin efsaneleriyle Altın Gün, King Gizzard & The Lizard Wizard, Khruangbin, Agar Agar, Rhye, Unknown Mortal Orchestra, Future Islands, Midlake, Notwist gibi güncel müziğin önemli isimleri Salon'un konuğu oldu. Türkiye müzik dünyasından ise Büyük Ev Ablukada, Gaye Su Akyol, Jakuzi, Nekropsi, Baba Zula, Islandman, Arif Sağ, Erkan Oğur da hayranlarıyla Salon'da buluşan sanatçılar arasındaydı. İşte fotoğraflarla 10 yıl Salon İKSV için böyle geçti...

21.01.2010 - Ubor Metenga
Ozan Eicher

11.02.2011 - Ólafur Arnalds
Ali Güler

21.02.2011 - St. Vincent
Ali Güler

20.10.2012 - Nils Frahm, Ólafur Arnalds & AWWFTS
Ali Güler

07.04.2013 - Swans
Ali Güler

21.11.2013 - Ane Brun
Ali Güler

06.12.2013 - Agnes Obel
Ali Güler

10.10.2014 - Future Islands
Ali Güler

03.11.2015 - Rhye
Ali Güler

12.03.2016 - Mark Eliyahu
Ali Güler

07.02.2018 - King Krule
Onur Dođman

23.10.2018 - Birlikte Güzel: Altın Gün
Onur Dođman

21.09.2019 - Birlikte Güzel: Jakuzi
Onur Dođman

17.01.2015 - Arif Sağ
Ali Güler

12.11.2016 - Khruangbin
Ali Güler

13.03.2018 - King Gizzard & The Lizard Wizard
Onur Dođman

23.03.2019 - Nekropsi
Onur Dođman

07.12.2019 - Birlikte Güzel: Boy Harsher
Onur Dođman

12.09.2015 - Angel Olsen
Ali Güler

16.11.2015 - Unknown Mortal Orchestra
Ali Güler

24.11.2016 - Local Natives
Ali Güler

25.05.2018 - Tamino
Onur Dođman

17.05.2019 - Gaye Su Akyol
Onur Dođman

14.12.2019 - Kalben
Onur Dođman

#BİRLİKTE GÜZEL GEZGİN SALON

10.09.2017 - Kiasmos (Live)
#Onur Doğan

05.08.2018 - King Gizzard & The Lizard Wizard
#Emre Durmuş

30.06.2019 - Birlikte Güzel: Gezgin Salon: Agar Agar
#Onur Doğan

10.09.2017 - Kiasmos (Live)
#Onur Doğan

05.08.2018 - Wolf Alice
#Emre Durmuş

30.06.2019 - Birlikte Güzel: Gezgin Salon: Agar Agar
#Poyraz Tütüncü

05.08.2018 - Amyl & The Sniffers
#Fatih Küçük

30.11.2019 - Birlikte Güzel: Gezgin Salon: Mac DeMarco
#Poyraz Tütüncü

30.11.2019 - Birlikte Güzel: Gezgin Salon: Mac DeMarco
#Poyraz Tütüncü

Sahnenin
tozuna
mavi
karıştırdık...

Genç tiyatrocuları ve tiyatro topluluklarını seyirciyle
buluřturan, ilk iki sezonda 4000'i üniversite öğrencisi
binlerce tiyatroseveri ağırlayan Mavi Sahne,
3. sezonuna devam ediyor.

Mavi Sahne'de oyunlar her Çarşamba,
DasDas'ta sahneleniyor!

on'suz olmaz: sakip abi

Röportaj: Meltem Erkmen

Sakip Saraçoğlu, Salon İKSV kalesinin bekçisi. 10 yıldır, Salon'da olan tek ekip elemanı ve gelen sanatçıların imzalı broşürlerini topluyor. Sakip Abi'yle 10 yıllık Salon macerasını ve eşsiz koleksiyonunu konuştuk.

On yıldır Salon'dasınız. Göreviniz nedir buradaki?

Misafir karşılamadan sorumluyum. Salon'a gelen biletli izleyiciler olsun, davetliler olsun, çalışanlar olsun... Bir insan evinde ne kadar rahat ediyorsa, bu konser salonunda da o kadar rahat etmesi için elimizden gelen her şeyi, tüm ekip olarak yapmaya çalışıyoruz. Sağlığımı el verdiğim, bana bu fırsat verildiğince elimden gelen her şeyi yapmaya devam edeceğim.

Nasıl tanıştınız İKSV'yle ve Salon'la?

Eşim burada bilet departmanında çalışıyordu. Onun sayesinde girdim, tesadüfen. Önceden festivallerde çalışıyordum. Salon açılıyordu, Bengi Hanım (Ünsal) ile Egemen Bey (Eti) koordinatördü. Beni uygun gördüler, "Çalışır mısın?" dediler, "Çalışırım ama," dedim, gece işi olduğu için tereddüt ettim. Düzenli bir aile yaşıyordum, aileme çok bağlıyım; hayatın değişiyor. Önce ailemle oturdum, annem, eşim, kızım... Oğlum küçüktü o zaman. Öyle karar verdik. İyi ki de girmişim. Çok seviyorum, inanın çok seviyorum.

On yıl önceki Salon ile şimdiki Salon'u karşılaştırsanız...

Salon on yılda baya gelişti tabii. İlk açıldığı seneyle bu sene arasında müzik konseptleri, müzik türleri değişti. O zamanla bu zamanı mukayese ettiğim zaman merdivenleri teker teker değil, herhalde bir üst kata direkt asansörle çıktık. Hiç basamakları tırmanmadan. Tüm çalışanlar, en alttan en üste kadar, çok özverili çalışıyor. Bunun meyvesini görüyoruz, mutlu oluyoruz. Üzülmediğim bir şey var yalnız: İnsanlar geliyor, konserde eğleniyor, gidiyor. İnanın o konser saati gelene kadar arkada o kadar çok çalışılıyor ki! Yani o kadar çok emek var ki. Ben insanların bir bilet alırken bunları hep düşünmesini istiyorum. Salon ne kadar dolu olursa, inanıyorum ki Deniz Hanım (Kuzuoğlu) ve Ufuk Bey (Şakar) ellerinden geleni o kadar daha çok yapacaktır daha iyi sanatçılar getirebilmek için. Mekanın ses düzeni değişti mesela geçen sene. Sinan'ı (Özçelik) ses sistemi için Salon'un her yerinde görebilirsiniz

konser anında. Ses nasıl geliyor, bir terslik var mı, daha iyi ne yapabilirim... Mesela Efe (Şümer) ışıktı, o ışıklarla bir çocuk gibi, öyle güzel oynuyor ki... İnsanları nasıl daha mutlu edebilirim efektlerle, sanatçıları, sahneyi nasıl daha güzel gösterebilirim diye düşünüyorum. Sahneyi hazırlayan Burak (Kayıkcı) ile Oğuzhan (Tosun) arkadaşlarımız var, aman bir aksilik çıkmasın diye bir dereden bin dere getiriyorlar. Herkes çok iyi. Benim gönlümden istediğimse tüm konserlerin "sold out" geçmesi.

Burada unutamadığınız bir olay var mı?

Bir gün üst katta balkonun çıkışında bir kadın ağlıyordu, ses duydum ben de, "Hayırdır, ne oluyor?" dedim, yukarı çıktım. Biraz da yufka yürekliyimdir. Erkek arkadaşı dedi ki "Aramızda tartıştık." "Peki," dedim, "problem var mı?" "Yok," dedi. "Sizinle beraber dışarı çıkmamız lazım," dedim. "Niye ki?" dedi. "Lütfen gelin, bir şey yok," dedim ben de. İkisinin de koluna girdim. "Gözyaşları beni çok etkiliyor, sakın görmeyeyim bir daha lütfen. Dışarı çıkacağız şimdi," dedim, "Niye çıkacağız?" dedi. "Biletleriniz yanınızda mı?" "Yanımızda." Kapıdan dışarı çıktık, "Bakin," dedim, "her şeyi sildik, bitti. Zamanı geri aldık. Buraya eğlenmek için iki bilet alıp geldiniz ve birbirinizi sevdiğiniz her halinizden belli. Şimdi hiçbir şey olmamış gibi yapın, beni kırmayın, Salon'a tekrar giriş yapalım ve bu konser yeni başlasın." İki kişi de birbirine baktı. "Peki, beş dakika sonra geleceğiz," dedi. Ben "10 dakika sonra gelin," dedim. Hakikaten 10 dakika sonra geldiler, hiçbir şey kalmamış gibiydi. Okudum tekrar biletlerini, "Hoş geldiniz, iyi eğlenceler," dedim, aldık Salon'a. Gayet güzel eğlendiler, çıkarken teşekkür ettiler. Aradan yaklaşık beş-altı ay geçti. Yeni sezon açtık, eylül ayının ilk konserine geldiler ve evlenmişlerdi. Belki tesadüf, belki zaman bunu ayarladı; bilemem ama unutamıyorum hiç.

Salon'un broşürlerini toplamaya başlamanız nasıl oldu? Bu broşürler ne zaman bir koleksiyona dönüştü?

Bundan önce İstanbul Müzik Festivali'ne ve İstanbul Caz Festivali'ne gidiyordum. Çok güzel sanatçıları getiriyor İKSV. "Seve seve" ya, gerçekten seve seve İKSV. O kadar değerli sanatçıları ki dedim madem ben burada çalışıyorum, sanatçılardan imza toplayayım. Sordum önce üstlerime böyle bir şey yapsam ne olur diye, "En güzeli, zaten sanatçı geliyor ve sırf sen değil, herkes imza almak istiyor," dediler. Önce Müzik Festivali'nde başladım, sonra Caz Festivali'nden aldım birkaç tane. Açılışta Salon'a da gelince, madem sanatçılar geliyor biriktireyim dedim. Bir koleksiyon olur, bir anı olur ileride, belki çocuklarım devam ettirir. Böyle başladı, iyi ki de başlamışım. Çok sanatçılar geldi geçti. Bana bu imkânı verenlere de teşekkür ediyorum, Görgün Bey'den başlamak üzere tüm ekip arkadaşlarımıza. Sağlığım el verdikçe ve bana bu imkân verildikçe biriktirmeye devam edeceğim.

Elinizde kaç tane broşür var, bir tahminiz var mı?

Yılda yaklaşık 100 etkinlik olsa, 10 yıldan... 1000 yoktur ama 800 broşürüm vardır.

Nasıl alıyorsunuz bu imzaları sanatçılardan?

İlk başta kendim, konser bittikten sonra sanatçıları kaçırmamak için koşturuyordum, kaçmasınlar, gitmesinler diye. O zaman Egemen Bey ve Bengi Hanım vardı. "Ya sen hiç koşturma, biz çocuklara verelim bunları, onlar halleder," dediler. Ben "Çok iyi olur," dedim. Öyle başladı. Stajyer arkadaşlarımız, rehber arkadaşlarımız devrettim koşuşturmayı. Hele bir de Merve (Kavas) geldiğinden beri iki senedir hiç düşünmüyorum zaten imza işini. Sağ olsun vatani görev gibi kabullendi.

Bütün bu broşürleri nerede ve nasıl muhafaza ediyorsunuz?

İlk zamanlarda kitapçılarımız vardı bizim, aylık bültenler çıkıyordu. Hepsini tek kitapçıkta toplamayayım, her kitapçıkta bir sanatçı olsun, daha cazip olur dedim. Öyle yaptım, ay ay poşetledim, bantladım, koliye koydum gün yüzü görmesin, solma olmasın ofsetlerde diye. Evde birkaç kolim oldu.

Sizi on yıldır Salon'a bağlayan nedir?

İnsanları seviyorum, buradaki arkadaşlarımız çok seviyorum. Hepsi kardeşim gibi. Burak var mesela en küçüğümüz, oğlum gibi, kızımdan daha küçük. Festivallerde çalışıyoruz, üniversiteden gelen gönüllü arkadaşlar var. Kapıda bilet kesenler, davetiye masasında duranlar... "Karşınızda duran insanlar size nasıl gelirse gelsin, ne olur dışerlinizi gösterin, gülümsemenizi eksik etmeyin. Yangına benzin dökmeyelim," deriz hep. Çünkü eğlenmeye gelen insan mutlu insan, sevecen insan. Mutluluğa geliyor. Evet bilet alıyorsunuz, geliyorsunuz konsere ama inanın konser, bileti kestiğiniz zaman başlıyor. Orada en ufak bir şey olsa o insanın hevesi kaçacak, zevki gidecek, belki de hiç girmeyecek. Genç arkadaşlara hep bunu söylüyorum: Mutlu girsinler, mutlu çıksınlar. Bir de Salon'un bazı müdâvimleri var, her geldiklerinde "Salon İKSV sanki evimiz gibi, her konserde sanki evimizde dinliyoruz, evimizde eğleniyoruz." Bunları duydukları mutlu oluyorsun, sonra nasıl her şeyini vermeyeceksin yani? Mutluluğuna mutluluk katıyor. Zaten ne ömrümüz varsa, ne iş yapıyorsak yapalım, önce işimizi sevmemiz lazım. İnanın işini seven insanın kazandığı para, bir o kadar bereketli oluyor. "Of", "po!" yaptığın zaman ne kazandığın paranın bir bereketi var ne yaptığın işin bir kıymeti var ne iş yerindeki arkadaşlara saygı... hiçbir şey olmaz bence.

Salon'u okuyucularımız için bir cümleyle özetlemenizi istesek, ne dersiniz?

Evinizde nasıl rahat ediyorsanız, Salon'da da o kadar rahat edeceksiniz.

SALON

Yaşında

#salononyasında
#SalonOnYaşındaBirlikteGüzel

müzik salon'da

